

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

VEJLEDNING I FORBINDELSE MED NATIONALE MYNDIGHEDERS HØRING AF DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

OM UDKAST TIL RETSFORSKRIFTER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

VEJLEDNING I FORBINDELSE MED NATIONALE MYNDIGHEDERS HØRING AF DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

OM UDKAST TIL
RETSFORSKRIFTER

ECB EZB EKT EKP

© Den Europæiske Centralbank, 2005

Adresse

Kaiserstraße 29
D-60311 Frankfurt am Main
Tyskland

Postadresse

Postfach 16 03 19
D-60066 Frankfurt am Main
Tyskland

Telefon

+49 69 1344 0

Internet

<http://www.ecb.int>

Fax

+49 69 1344 6000

Telex

411 144 ecb d

Denne Vejledning er udtryk for ECB's synspunkter og er med forbehold af en vurdering af beslutning 98/415/EF foretaget af de EF-institutioner, der har til opgave at sikre en korrekt anvendelse af EF-retten.

Denne Vejledning er udarbejdet til oplysningsformål. Kun lovgivning, der er offentliggjort i papirudgaverne af Den Europæiske Unions Tidende, anses for autentisk.

Alle rettigheder forbeholdt. Fotokopiering til uddannelsesformål eller i ikkekommercielt øjemed er tilladt, såfremt kilden angives.

ISBN 92-9181-661-2 (Trykt tekst)

ISBN 92-9181-662-0 (Online)

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	5	V OVERHOLDELSE AF PLIGTEN TIL AT HØRE ECB	24
RESUMÉ	6	VI DE RETLIGE FØLGER AF UNDLADT HØRING	25
I BAGGRUNDEN FOR ECB'S RÅDGIVENDE FUNKTION I FORBINDELSE MED LOVFORSLAG	8	BILAG	27
II FORMÅLET MED BESLUTNING 98/415/EF	10	1 Rådets beslutning af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter (98/415/EF)	28
III RÆKKEVIDDEN AF PLIGTEN TIL AT HØRE ECB	12	2 Oversigt over anliggender omhandlet i udkast til retsforskrifter, hvorom ECB og tidligere EMI er blevet hørt	32
1 De myndigheder, der hører ECB	12		
2 De udkast til retsforskrifter, som er omfattet	13		
3 ECB's kompetenceområder	14		
4 Gennemførelseslovgivning	17		
IV HØRINGSPROCEDUREN	19		
1 Det passende tidspunkt at høre ECB på	19		
2 Anmodningen om udtalelse	20		
3 Tidsfrister	21		
4 Bekræftelse af modtagelse	22		
5 Vedtagelse af udtalelsen	23		
6 Sprogordningen	23		
7 Fremsendelse af udtalelsen og dens videre behandling	23		
8 Offentliggørelse	23		

FORORD

Det er mig en stor glæde at præsentere denne publikation: *Vejledning i forbindelse med nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter*. I lighed med alle ECB's øvrige publikationer er den et klart udtryk for den betydning, ECB tillægger princippet om åbenhed og gennemsigtighed, og er med til at udbrede kendskabet til ECB's mål og aktiviteter.

I henhold til EF-traktaten skal medlemsstaterne søge rådgivning hos ECB om udkast til forskrifter, der ligger inden for ECB's kompetenceområder. Efter den historiske milepæl med udvidelsen af EU er antallet af aktører, som er involveret i denne høringsproces, blevet væsentligt højere. ECB har derfor udarbejdet denne vejledning med informationer og hjælp til nationale myndigheder, navnlig i de nye medlemsstater, om denne pligt. Med dette for øje gøres der i vejledningen rede for formålet med og rækkevidden af høring af ECB, og det præciseres, hvilken procedure der skal anvendes.

Det er min overbevisning, at denne vejledning både vil øge kendskabet til, hvilke rettigheder og pligter alle de berørte parter har, og føre til en endnu bedre forståelse af ECB's rådgivende rolle. I denne forbindelse har vejledningen også til formål at tilskynde til mere udbredt anvendelse af høringsproceduren og således bidrage til harmoniseringen af medlemsstaternes lovgivning inden for ECB's kompetenceområder.

Til sidst vil jeg gerne understrege, hvor vigtigt det er at sikre et tæt samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er involveret i lovgivningsprocessen, og Det Europæiske System af Centralbanker/Eurosystemet. Jeg har tillid til, at denne publikation vil bidrage til dette tætte samarbejde til gensidig fordel for alle involverede parter.

Frankfurt am Main, juni 2005

Jean-Claude Trichet

RESUMÉ

Nationale myndigheder har pligt til at høre Den Europæiske Centralbank (ECB) om udkast til retsforskrifter, der hører under ECB's konkurrenceområde. Denne pligt følger af artikel 105, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og manglende overholdelse kan medføre, at der indledes en overtrædelsesprocedure ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

ECB's rådgivende rolle er udformet, så det sikres, at de nationale myndigheder drager fordel af ECB's ekspertise, idet den bidrager til Den Europæiske Unions (EU) generelle mål, sikrer, at den nationale lovgivning er forenelig med retsgrundlaget for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og i overensstemmelse med ECB's politik, og fremmer udvekslingen af information og kommunikationen mellem ECB og offentligheden.

Høringspligten gælder for alle EU-medlemslande undtagen Det Forenede Kongerige. Den procedure, der skal følges ved høring af ECB, er nærmere beskrevet i Rådets beslutning 98/415/EF.

Selv om det ofte er en minister, der anmoder ECB om at afgive udtalelse, kan en lang række nationale myndigheder (f.eks. parlamenter og instanser med regeludstedende beføjelser) også høre ECB. Den myndighed, som hører ECB, behøver ikke være den samme, som tager initiativ til (eller vedtager) lovgivningen.

Høringspligten gælder kun for forskrifter, der bliver juridisk bindende og almindeligt gældende i den pågældende medlemsstat. Pligten gælder ikke kun for lovgivning, som skal vedtages af et parlament, men på samme måde er det heller ikke nødvendigt at høre ECB om administrativt fastsatte regler til gennemførelse af en rammelov, medmindre den har andre virkninger end sidstnævntes. Medlemsstaterne hører normalt ikke ECB om gennemførelse af EF-direktiver, selv om ECB lejlighedsvis har opfordret hertil i forbindelse med direktiver af særlig interesse for ESCB, og hvor en harmonisering er særlig vigtig. ECB skal høres på ny, hvis der foretages væsentlige ændringer af udkast til retsforskrifter, som ECB allerede er blevet bedt om at udtale sig om.

De anliggender, der hører under ECB's kompetenceområder, omfatter ESCB's grundlæggende opgaver i henhold til traktaten, navnlig opgaverne angivet i traktatens artikel 105, stk. 2. Rådets beslutning 98/415/EF indeholder en ikke-udtømmende liste over kategorier af sagsforhold, hvorom ECB skal høres.

ECB skal høres på et passende tidspunkt i lovgivningsprocessen, dvs. på et tidspunkt, der giver ECB mulighed for at vedtage sin udtalelse i alle de krævede sprogudgaver, og giver den myndighed, der har taget initiativ til retsforskriften, mulighed for at tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet. De nationale myndigheder kan fastsætte en tidsfrist for ECB's udtalelse, og minimumsfristen er en måned. En frist på under en måned tillades kun i særlig hastende tilfælde, og i så fald skal sagens hastende karakter begrundes.

Processen for vedtagelse af den pågældende retsforskrift indstilles i høringsperioden, idet der dog fortsat kan tages visse skridt i den nationale lovgivningsproces. Når den pågældende tidsfrist udløber, kan vedtagelsesprocessen genoptages, men de relevante myndigheder skal stadig tage hensyn til ECB's udtalelse, såfremt den er modtaget inden den endelige vedtagelse af retsforskriften. Under alle omstændigheder skal den myndighed, der har foretaget høringen, gøre den vedtagende myndighed, hvis dette er en anden instans, bekendt med ECB's udtalelse.

ECB's udtalelser om udkast til retsforskrifter offentliggøres normalt på ECB's websted straks efter deres vedtagelse og fremsendelse til den myndighed, der hører ECB (medmindre der er særlige grunde til, at den først offentliggøres senere, i hvilket fald udtalelsen offentliggøres senest seks måneder efter vedtagelsen).

I BAGGRUNDEN FOR ECB'S RÅDGIVENDE FUNKTION I FORBINDELSE MED LOVFORSLAG

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ("traktaten") tildeler ECB en rådgivende funktion med hensyn til forslag til EF-retsakter og udkast til nationale retsforskrifter inden for ECB's kompetenceområder. Traktatens artikel 105, stk. 4, som gentages i artikel 4 i statuttten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank ("statuttten"), danner grundlag for ECB's rådgivende funktion. Rammerne for nationale myndigheders høring af ECB er opstillet i Rådets beslutning 98/415/EF af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter¹ ("beslutning 98/415/EF"), som har været gældende siden 1. januar 1999. Den gælder for alle medlemsstater undtagen Det Forenede Kongerige, som er fritaget for pligten til at høre ECB ved protokol om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, som er knyttet til traktaten. ECB har siden sin oprettelse afgivet 173 udtalelser i høring af nationale myndigheder (se figur 1).

Boks I

Artikel 105, stk. 4, i traktaten:

ECB skal høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 107, stk. 6.

ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

Statuttens artikel 4:

I overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4,

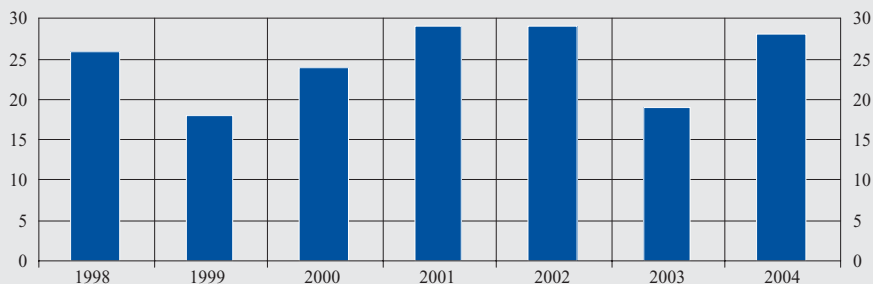
a) skal ECB høres

- om ethvert forslag til fællesskabsretsakt inden for dens kompetenceområder
- af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 42.

b) ECB kan forelægge udtalelser for de relevante fællesskabsinstitutioner eller -organer eller nationale myndigheder om spørgsmål inden for dens kompetenceområder.

¹ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 42. Teksten til beslutning 98/415/EF er gengivet i bilag 1.

Figur 1 Antal ECB-udtalelser som svar på nationale myndigheders høringer

Inden ECB's oprettelse havde Det Europæiske Monetære Institut (EMI) også en høringsfunktion². Visse emner er stadig af væsentlig interesse for de nye EU-medlemsstater, f.eks. EMI-udtalelser om integrering af nationale centralbanker (NCB'er) i ESCB og indførelsen af euro som valuta i mange af medlemsstaterne, spørgsmål som er af betydelig interesse for alle medlemsstater. EMI har vedtaget 68 udtalelser i høring af nationale myndigheder om mange forskellige udkast til retsfor skrifter inden for EMI's kompetenceområder.

Beslutning 98/415/EF er formuleret i temmelig generelle vendinger, og for at sikre, at den har fuld virkning, er det nødvendigt, at de nationale lovgivere fuldt ud forstår: (a) dens mål, (b) rækkevidden af høringspligten, (c) den procedure, der skal følges, og (d) virkningen af manglende høring for den pågældende lovgivnings lovmæssighed. Denne vejledning tager derfor sigte på at informere alle nationale myndigheder, som deltager i udarbejdelse af nationale retsfor skrifter, om disse fire aspekter, så de er helt klar over deres rettigheder og pligter. Vejledningen indeholder også en række anbefalinger for at sikre, at høringsproceduren er effektiv.

² Jf. artikel 117, stk. 6 og 8, i traktaten og Rådets beslutning 93/717/EF af 22. november 1993 om medlemsstaternes høring af Det Europæiske Monetære Institut om udkast til retsfor skrifter (EFT L 332 af 31.12.1993, s. 14).

II FORMÅLET MED BESLUTNING 98/415/EF

I *OLAF*-dommen³ præciserede De Europæiske Fællesskabers Domstol ("Domstolen") formålet med traktatens artikel 105, stk. 4, med hensyn til pligten til høring af ECB om ethvert forslag til retsakt inden for dens kompetenceområder. Ifølge Domstolen skal denne pligt "navnlig [...] sikre, at lovgiver kun vedtager en sådan retsakt efter at have hørt det organ, der på grund af de særlige opgaver, de[t] udfører inden for Fællesskabets rammer på det omhandlede område og dets høje grad af ekspertise, er særligt egnet til at bidrage konstruktivt til den planlagte vedtagelsesproces."

Selv om *OLAF*-dommen vedrører fællesskabsinstitutioners pligt til at høre ECB om forslag til fællesskabsretsakter, bidrager den også til præciseringen af medlemsstaternes pligt til at høre ECB om udkast til nationale retsforskrifter. Man kan udlede af *OLAF*-dommen, at det primære mål med beslutning 98/415/EF er at sætte ECB i stand til at give nationale lovgivere ekspertrådgivning, på et passende tidspunkt, om udkast til retsforskrifter om spørgsmål inden for ECB's kompetenceområder. Denne rådgivning skal sikre, at det nationale retsgrundlag: (a) bidrager til opfyldelse af ESCB's mål, der er fastlagt i traktatens artikel 105, stk. 1, (b) er forenelig med retsgrundlaget for ESCB og (c) i overensstemmelse med ESCB's politik. Høringspligten i henhold til beslutning 98/415/EF skal fungere som et forebyggende system for at foregribe problemer med eventuel uforenelig eller inkonsekvent national lovgivning. Høringen er derfor nødt til at finde sted i en fase i processen, hvor lovgivningen stadig er under udarbejdelse, og mere konkret på et tidspunkt, hvor ECB's udtalelse konstruktivt kan tages i betragtning af de nationale myndigheder, der deltager i udarbejdelsen og vedtagelsen af den pågældende lovgivning.

I denne henseende har høringspligten i praksis betydet, at medlemsstaterne kan sørge for, at den nationale lovgivning, herunder statutterne for NCB'erne, er forenelige med traktaten og statutten, jf. artikel 109 i traktaten.

Høringsproceduren, der er fastsat i beslutning 98/415/EF, har en række yderligere fordele. Den er værdifuld som et middel til at udveksle information og ekspertise. Høringer er et vigtigt middel til at holde ECB informeret om udviklingen i lovgivningen i medlemsstaterne inden for ECB's kompetenceområder. Den ekspertise, ECB opnår ved at behandle de udkast til retsforskrifter, som den høres om, er et aktiv, når ECB skal formulere sit eget synspunkt, f.eks. i EF-fora eller internationale fora, hvor lignende spørgsmål drøftes. Ydermere skaber ECB's udtalelser en harmonisering af medlemsstaternes lovgivning inden for ECB's kompetenceområder og er med til at

3 Dom af 10.7.2003, sag C-11/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Europæiske Centralbank, Sml. I, s. 7147, navnlig præmis 110 og 111. I denne sag tog Domstolen Kommissionens påstand til følge og annullerede afgørelse ECB/1999/5 af 7. oktober 1999 om bekæmpelse af svig. Dommen har betydning på grund af dens præcisering af ECB's rådgivende funktion, da Domstolen, efter anmodning fra ECB, for første gang behandlede formålet med traktatens artikel 105, stk. 4.

forbedre kvaliteten af den nationale lovgivning, da de er baseret på den ekspertise, ECB har erhvervet ved udførelsen af sine opgaver⁴. ECB's udtalelser kan også udgøre en kilde, som Domstolen (i sager vedrørende de pågældende retsforskrifters forenelighed med traktaten) eller nationale domstole (i sager om fortolkningen eller gyldigheden af de pågældende retsforskrifter) kan tage i betragtning.

I lighed med udtalelser fra andre fællesskabsinstitutioner er ECB's udtalelser ikke bindende. De nationale lovgivere behøver med andre ord ikke rette sig efter ECB's udtalelse. Den ordning, der er fastsat ved beslutning 98/415/EF, skal imidlertid sikre, at den nationale lovgivning kun vedtages, efter at ECB's udtalelse er taget behørigt i betragtning. Ordningen har vist sig at være effektiv, og de nationale lovgivere er stort set gået med til at ændre eller endog trække planlagte retsforskrifter tilbage i stedet for at vedtage lovgivning, som ikke er i overensstemmelse med ECB's holdning.

Endelig bidrager høringspligten til ECB's kommunikation udadtil med offentligheden og markederne. Det er ECB's overordnede politik at tilskynde til gennemsigtighed, og med dette for øje offentliggøres udtalelser som svar på nationale myndigheders høring som en regel på ECB's websted umiddelbart efter deres vedtagelse og fremsendelse til den myndighed, der har hørt ECB.

4 Jf. punkt 140 i generaladvokatens forslag til afgørelse i sag C-11/00, som fik tilslutning fra Domstolen i præmis 110 i dommen.

III RÆKKEVIDDEN AF PLIGTEN TIL AT HØRE ECB

Boks 2

Artikel 2, stk. 1 og 2, i beslutning 98/415/EF:

1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

- valutaforhold.
- betalingsmidler.
- de nationale centralbanker
- indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingsystems- og betalingsbalancestatistikker
- clearing- og betalingssystemer
- regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.

2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter.

I. DE MYNDIGHEDER, DER HØRER ECB

I.1 RÆKKEN AF MYNDIGHEDER

Det fremgår klart af artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF, at pligten til at høre ECB om retsforskrifter inden for dens kompetenceområder påhviler "medlemsstaternes myndigheder". Da beslutning 98/415/EF gælder for alle medlemsstater undtagen Det Forenede Kongerige, er de berørte myndigheder ikke kun myndighederne i de medlemsstater, som har indført euroen ("deltagende medlemsstater"), men også de medlemsstater, som endnu ikke har indført euroen ("ikke-deltagende medlemsstater") bortset fra myndigheder i Det Forenede Kongerige.

I artikel 3, stk. 1, i beslutning 98/415/EF fastsættes det, at de nationale myndigheder er de "myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter", og det følger endvidere af artikel 4, at den myndighed, der hører ECB, kan være en anden end "den vedtagende myndighed" og også en anden end "den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift".

I praksis er ECB blevet hørt af en række forskellige myndigheder. Hvor der er tale om lovgivning, som går via det nationale parlament, er ECB normalt blevet hørt af det relevante medlem af den nationale regering, sædvanligvis finansministeren eller justitsministeren. Høringer er i visse tilfælde gået igennem NCB'er. Ved anden lovgivning er ECB almindeligvis blevet hørt af den myndighed, der har beføjelse til at vedtage den pågældende retsakt, for eksempel det relevante medlem af den nationale regering eller en NCB med regeludstedende beføjelser. Endelig er ECB også blevet hørt

af nationale myndigheder (NCB'er, tilsynsmyndigheder eller særlige organer som f.eks. et nationalt organ med ansvar for overgangen til euro), som ikke har haft nogen formel beføjelse til at tage initiativ til eller vedtage det pågældende udkast til retsforskrift, men som retligt eller faktisk har deltaget i vedtagelsesprocessen. I disse tilfælde har ECB indtaget det synspunkt, at høringen er gyldig, hvis det fremgår, at de pågældende myndigheder handler på vegne af den myndighed, der har taget initiativ til udkastet til retsforskrift, eller den vedtagende myndighed.

1.2 NATIONALE PARLAMENTERS ROLLE

Nationale parlamenter er myndigheder, der "udarbejder [...] retsforskrifter" i henhold til beslutning 98/415/EF i tilfælde, hvor de behandler udkast til retsforskrifter inden for ECB's kompetenceområder, som et eller flere parlamentsmedlemmer har stillet forslag til⁵. Nationale parlamenter skal på grundlag af deres egen forretningsorden beslutte, hvordan de indhenter ECB's udtalelse til udkast til retsforskrifter, som er forelagt af et eller flere af parlamentets medlemmer, og som hører under ECB's kompetenceområder. ECB er i et tilfælde blevet hørt af en national regering, som på eget initiativ anmodede om en udtalelse om udkast til retsforskrifter, som medlemmer af et nationalt parlament havde foreslået i overensstemmelse med national lovgivning.

2 DE UDKAST TIL RETSFORSKRIFTER, SOM ER OMFATTET

Boks 3

Artikel 1, stk. 1, i beslutning 98/415/EF:

I denne beslutning forstås ved:

[...]

"udkast til retsforskrifter": alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

I henhold til artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF har de nationale myndigheder pligt til at høre ECB om "ethvert udkast til retsforskrift" inden for dens kompetenceområder, og i artikel 1, stk. 1, i beslutningen defineres begrebet "udkast til retsforskrifter". Definitionen omtaler bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse i hele medlemsstaten (eller et særligt geografisk område) og fastlægger regler, som bliver gældende for "et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal" personer. Definitionen omfatter ikke udkast til retsforskrifter, som

⁵ Dette gælder også i tilfælde, hvor parlamentsmedlemmer foreslår ændringer af udkast til retsforskrifter, der er foreslået af regeringen, som eventuelt har den konsekvens, at udkastet til forskrift hører under ECB's kompetenceområder.

udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i national lovgivning (se afsnit III, nr. 4).

Høringspligten er ikke begrænset til udkast til retsfor skrifter, som skal vedtages af et parlament. Beslutning 98/415/EF omfatter alle former for retligt bindende forskrifter, herunder administrative forskrifter, samt bindende retsakter, som finder generel anvendelse, udstedt af NCB'er eller tilsynsmyndigheder (hvor disse organer har regeludstedende beføjelser). Dette indebærer dog ikke, at ECB bør høres om enhver administrativ forskrift, som udmønter en rammelov inden for ECB's kompetenceområder. Det fremgår af formålet med beslutning 98/415/EF, at ECB kun bør høres om udkast til administrative forskrifter, hvis emnet hænger tæt sammen med ECB's opgaver, og hvis de har en anden virkning på områder inden for ECB's kompetenceområder end virkningen af selve loven. Eksempler på spørgsmål, hvor medlemsstaterne som hovedregel ikke har pligt til at høre ECB, er spørgsmål vedrørende procedure eller sanktioner.

Pligten til at høre ECB om ændringer af udkast til retsfor skrifter, som ECB allerede er anmodet om at afgive udtalelse om, gælder for væsentlige ændringer, som berører hovedsigtet med lovudkastet. Det er her nyttigt at sondre mellem to forskellige situationer. I den første foreslås væsentlige ændringer på et tidspunkt, hvor ECB endnu ikke har vedtaget sin udtalelse. I en sådan situation forventer ECB, at den myndighed, der har anmodet om udtalelsen, forelægger ECB det ændrede udkast til retsfor skrift så hurtigt som muligt, så udtalelsen kan baseres på den nyeste tekst. I den anden situation foreslås nye væsentlige bestemmelser, efter at ECB's udtalelse er vedtaget. I denne sidstnævnte situation bør ECB høres vedrørende disse ændringer. Der kræves dog ikke yderligere høring, hvis ændringerne hovedsageligt har til formål at imødekomme de synspunkter, som ECB har givet udtryk for i sin udtalelse. Ikke desto mindre vil ECB gerne holdes orienteret om reaktionerne på sine udtalelser og modtage nærmere oplysninger om disse ændringer.

3 ECB'S KOMPETENCEOMRÅDER

I artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF kræves det, at nationale myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsfor skrift "inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten". Det er åbenbart, at dette omfatter udkast til retsfor skrifter, der påvirker de grundlæggende opgaver, som skal udføres via ESCB i henhold til artikel 105, stk. 2, i traktaten (dvs. formulere og gennemføre Fællesskabets pengepolitik, foretage transaktioner i udenlandsk valuta, besidde og forvalte medlemsstaternes officielle valutaeserver og fremme betalingssystemernes smidige funktion). Det omfatter også udkast til retsfor skrifter, der påvirker forskellige andre opgaver, som er pålagt ESCB i henhold til traktaten.

I artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF opregnes nogle kategorier af emner, som udtrykkeligt anses for at høre under ECB's kompetenceområder. De nationale myndigheder skal høre ECB om udkast til retsfor skrifter vedrørende disse emner, nemlig: valutaforhold, betalingsmidler, NCBer, indsamling, udarbejdelse og udgivelse

af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystems- og betalingsbalancestatistikker, clearing- og betalingssystemer og regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt, dvs. væsentligt, påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet. Det fremgår klart af beslutning 98/415/EF, at listen over emner i artikel 2, stk. 1, ikke er udtømmende.

Endvidere fastsættes det i artikel 2, stk. 2, i beslutning 98/415/EF, at myndighederne i ikke-deltagende medlemsstater (undtagen Det Forenede Kongerige) skal høre ECB om ethvert udkast til retsforskrifter vedrørende pengepolitiske instrumenter. Årsagen til, at der i beslutning 98/415/EF skelnes på denne måde mellem deltagende og ikke-deltagende medlemsstater, er, at de nationale myndigheder i deltagende medlemsstater ikke længere træffer afgørelse om de pengepolitiske instrumenter (f.eks. mindstereservesystemet). Det præciseres dog i den femte betragtning til beslutning 98/415/EF, at høringspligten ikke omfatter beslutninger truffet af ikke-deltagende medlemsstaters myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik (f.eks. beslutninger om fastsættelse af renter).

Bilag 2 indeholder en ikke-udtømmende oversigt over spørgsmål, som er behandlet i udkast til nationale retsforskrifter, som ECB, og tidligere EMI, er blevet hørt om. Denne oversigt vil forhåbentlig være til hjælp, såfremt der skulle opstå tvivl med hensyn til, om et udkast til national retsforskrift er omfattet af pligten til høring i henhold til beslutning 98/415/EF eller ikke.

3.1 VALUTAFORHOLD OG BETALINGSMIDLER

Inden for denne kategori har ECB/EMI afgivet udtalelser om udkast til retsforskrifter om en række forskellige emner. Som særlige eksempler kan nævnes: foranstaltninger vedrørende indførelsen af euro (redenominering af den nationale valuta, redenominering af offentlig og privat gæld, dobbelt prismærkning, afrundingsregler, erstatning af nationale referencekurser osv.), lovlige betalingsmidler, udstedelse af erindringsmønter som lovligt betalingsmiddel, copyright i forbindelse med pengesedler og mønter, falskmøntneri, recirkulering af pengesedler og mønter og udstedelse af penge.

3.2 DE NATIONALE CENTRALBANKER

En stor del af ECB's/EMI's udtalelser hører under denne kategori. De vedrører retsforskrifter, som påvirker NCB'ers, eller deres direktionsmedlemmers, status, navnlig deres uafhængighed. Adskillige udtalelser vedrører også NCB'ernes opgaver og pengepolitik, herunder overholdelse af forbuddet mod monetær finansiering, som indgår i traktatens artikel 101, NCB'ers valutareserver og ikke-deltagende medlemsstaters NCB'ers reservekrav. ECB/EMI er også ofte blevet anmodet om at afgive udtalelse om udkast til retsforskrifter om NCB'ers ikke-ESCB-relaterede opgaver, navnlig med henblik på en vurdering af, om disse opgaver er forenelige med ESCB's formål og opgaver⁶.

⁶ I henhold til artikel 14.4 i statuten har NCB'er lov til at udføre funktioner, som ikke er nævnt i statuten, medmindre Styrelsesrådet mener, at disse funktioner strider mod ESCB's mål og opgaver.

3.3 INDSAMLING, UDARBEJDELSE OG UDGIVELSE AF MONETÆRE OG FINANSIELLE STATISTIKKER SAMT BANK-, BETALINGSSYSTEMS- OG BETALINGSBALANCESTATISTIKKER

ECB's beføjelser i forbindelse med indsamling af statistisk information er angivet i artikel 5 i statuttten. I henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁷ skal medlemsstaterne "organisere sig inden for statistikområdet og samarbejde med ESCB i fuldt omfang med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i medfør af statuttens artikel 5". ECB er klar over, at medlemsstaterne har forskellige forskrifter om indberetning af statistik. Når ECB høres om udkast til nationale indberetningsforskrifter, vil den derfor fremsætte kommentarer af en generel karakter og med disse kommentarer henlede opmærksomheden på aspekter, som kunne fremhæves mere i udkastet til retsforskrift.

3.4 CLEARING- OG BETALINGSSYSTEMER

Tidligere høringer inden for denne kategori har drejet sig om udkast til retsforskrifter vedrørende flere aspekter af clearing- og betalingssystemers funktion som f.eks. tilsyn med disse, deres grundlag i form af nettoafvikling eller realtidsbruttoafvikling, aspekter vedrørende netting, sikkerhedsstillelse og insolvensbehandling med tilbagevirkende kraft (såkaldt "zero hour"-regel).

3.5 REGLER FOR FINANSIELLE INSTITUTIONER, FOR SÅ VIDT DE VÆSENTLIGT PÅVIRKER DE FINANSIELLE INSTITUTIONER OG DE FINANSIELLE MARKEDERS STABILITET

Det fremgår klart af beslutning 98/415/EF, at denne kategori ikke "berører [...] den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet". Denne kategori bør også sammenholdes med artikel 25.1 i statuttten, i henhold til hvilken medlemsstaternes kompetente myndigheder "kan" konsultere ECB om "gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og stabiliteten af det finansielle system." I medfør af artikel 2, stk. 1, i beslutning 98/415/EF "hører" medlemsstaterne ECB, når forslagene til retsforskrifter "materielt (dvs. væsentligt) påvirker den finansielle stabilitet", medmindre, som det fastslås i artikel 1, stk. 2, bestemmelserne udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver.

I medfør af artikel 2, stk. 1, sidste led, i beslutning 98/415/EF har ECB vedtaget adskillige udtalelser efter at være blevet hørt om forslag til ændringer af den institutionelle tilsynsstruktur i medlemsstaterne. ECB er også regelmæssigt blevet hørt om større ændringer af tilsynsordningen for kreditinstitutter og finansielle institutioner

⁷ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

samt om regler om bekæmpelse af hvidvaskning af penge. ECB er ofte blevet hørt om udkast til lovgivning, som ville kunne have en betydelig indvirkning på markederne, f.eks. lovgivning om ordninger vedrørende securitisering og dematerialisering af værdipapirer, samt lovgivning, der påvirker både de finansielle markeder og ECB's primære mål om prisstabilitet (f.eks. bestemmelser vedrørende indekslån).

Endelig er ECB blevet hørt om forskellige udkast til retsforskrifter, som eventuelt kunne påvirke de frie kapitalbevægelser, valutakurspolitikken (f.eks. forslag til en "Tobin-skat") og andre udkast til retsforskrifter af økonomisk betydning.

4 GENNEMFØRELSESLOVGIVNING

Boks 4

Artikel 1, stk. 2, i beslutning 98/415/EF:

Udkast til retsforskrifter omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

Som anført i det ovenstående behøver medlemsstaterne i henhold til artikel 1, stk. 2, i beslutning 98/415/EF ikke høre ECB om gennemførelse af fællesskabsdirektiver i national lovgivning. Baggrunden for denne undtagelse er, at ECB, i henhold til traktatens artikel 105, stk. 4, allerede vil være blevet hørt om forslaget til fællesskabsretsakt, hvorfor det ikke er nødvendigt at udvide ECB's rådgivende funktion til udkast til nationale bestemmelser, som udelukkende gennemfører denne fællesskabsretsakt. Af samme årsag er det ECB's opfattelse, at denne undtagelse også er en fordel for udkast til nationale retsforskrifter, der har til formål at gennemføre fællesskabsforordninger, når blot disse forskrifter ikke har en anden indvirkning på anliggender, som hører under ECB's kompetenceområder, end selve forordningens indvirkning (idet ECB vil være blevet hørt af fællesskabsinstitutionerne om forordningen).

ECB har i meget få tilfælde opfordret nationale myndigheder til at høre ECB om udkast til lovforskrifter til gennemførelse af fællesskabsdirektiver, som er af særlig interesse for ESCB. Dette var for eksempel tilfældet i forbindelse med direktivet om endelig afregning⁸ og collateral-direktivet⁹. ECB's udtalelser på baggrund af et stort antal høringer om udkast til retsforskrifter, der havde til formål at gennemføre begge disse

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingsystemer, EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse, EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

direktiver i national lovgivning, var nyttige bidrag til at styrke retsgrundlaget for Eurosystemets funktion og det finansielle systems stabilitet.

Medlemsstaterne tager undertiden selv initiativ til at høre ECB om udkast til retsforskrifter, der har til formål at gennemføre direktiver i national lovgivning, selv om de ikke er forpligtet til det og heller ikke er blevet opfordret til det, for eksempel på områder, hvor de mener, ECB har særlig ekspertise. I disse tilfælde afgiver ECB generelt gerne en udtalelse, hvis udkastet til forskrifter giver grundlag for en særlig kommentar, som har relation til ESCB's/ECB's opgaver og politik.

IV HØRINGSPROCEDUREN

Boks 5

Artikel 4 i beslutning 98/415/EF:

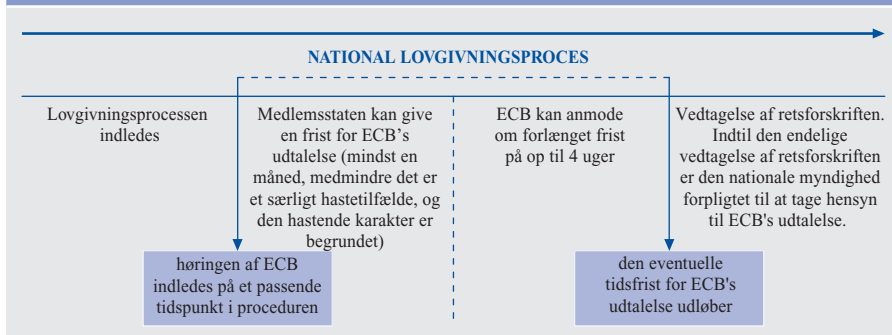
Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleveres. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift, kan tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsforskrifter.

I DET PASSENDE TIDSPUNKT AT HØRE ECB PÅ

Det fastslås i artikel 4, andet punktum, i beslutning 98/415/EF, at ECB skal høres "på et passende tidspunkt" i lovgivningsprocessen. Dette betyder, at høringen skal finde sted på et sådant tidspunkt i lovgivningsprocessen, at ECB har tilstrækkelig tid til at gennemgå udkastet til retsforskrifter (og om nødvendigt oversætte det) og til at vedtage sin udtalelse i alle de krævede sprogudgaver, ligesom de pågældende nationale myndigheder skal have tid til at tage hensyn til ECB's udtalelse, inden retsforskrifterne vedtages. Hvis den myndighed, der har udarbejdet udkastet til retsforskrifterne, er en anden end den vedtagende myndighed, tilkendegiver artikel 4 i beslutning 98/415/EF tilsyneladende, at en høring om disse retsforskrifter skal finde sted på et tidspunkt, der betyder, at den myndighed, som har taget initiativ til udkastet til retsforskrifter, har tid til at overveje, om de bør ændres for at imødekomme ECB's udtalelse, dvs. før retsforskrifterne forelægges den vedtagende myndighed. Tidsplanen bør også medregne et rimeligt tidsrum til ECB's gennemgang af høringsmaterialet og udformning af sin udtalelse. Det bemærkes, at artikel 4 tilsyneladende ikke er til hinder for, at de nationale myndigheder tager skridt i overensstemmelse med deres lovgivningsprocedurer, som ikke påvirker indholdet i udkastet til retsforskrifter.

Det følger af ordlyden af artikel 3, stk. 4, i beslutning 98/415/EF, at medlemsstaterne har pligt til at indstille processen med vedtagelse af udkastet til retsforskrift, indtil ECB har afgivet sin udtalelse. Det betyder ikke, at hele den nationale lovgivningsproces (f.eks. det forberedende arbejde i parlamentets stående udvalg, behandling af andre udtalelser fra nationale myndigheder osv.) skal indstilles, indtil ECB har afgivet udtalelse. Det betyder snarere, at den vedtagende myndighed skal have lejlighed til at overveje ECB's udtalelse grundigt, inden den træffer beslutning om indholdet. Hvis der er givet en frist for afgivelsen af ECB's udtalelse (se afsnit IV, nr. 3), og denne frist er udløbet, må den nationale myndighed genoptage vedtagelsesprocessen. Men selv i dette tilfælde er de nationale myndigheder stadig forpligtet til at tage hensyn til ECB's udtalelse, så længe lovgivningen endnu ikke er vedtaget.

Figur 2 Tidsplan

2 ANMODNINGEN OM UDTALELSE

En anmodning om udtalelse skal henvendes skriftlig til ECB's formand. Når ECB's formand har modtaget anmodningen om udtalelse, indledes proceduren med vedtagelsen af en ECB-udtalelse. Anmodningen skal indeholde en kopi af udkastet til retsforskrifter. ECB anbefaler, at den myndighed, der hører ECB, også vedlægger en kortfattet begrundelse med angivelse af følgende: Emnet og de primære mål, som forfølges,

Figur 3 Krav til dokumentation

Alle dokumenter skal forelægges på den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller på et af de officielle sprog, hvis der er flere).

Kræves:	Anbefales:	Valgfri:
<ul style="list-style-type: none"> – Skriftlig anmodning om udtalelse til ECB's formand. – Kopi af udkast til retsforskrifter. 	<ul style="list-style-type: none"> – Kortfattet begrundelse med angivelse af: <ul style="list-style-type: none"> – emnet for og hovedformålene med lovgivningen; – hvilken fase i den nationale lovgivningsproces udkastet befinder sig i; og – oplysninger om en kontaktperson. – Hvis udkastet til den nationale lovgivning er langt/kompliceret, angives, hvilke retsforskrifter i udkastet ECB især anmodes om at kommentere. – Hvis der anmodes om hastebehandling, er en engelsk oversættelse af begrundelsen og de vigtigste retsforskrifter i udkastet, som høringen vedrører, ønskelig. 	<ul style="list-style-type: none"> – Angivelse af en tidsfrist for ECB's afgivelse af udtalelse.

hvilken fase i den nationale lovgivningsproces, der er nået, og oplysninger om navn m.m. på en kontaktperson. Hvis der er tale om udkast til lovgivning med et større antal bestemmelser, som vedrører flere forskellige spørgsmål, anbefaler ECB ligeledes, at den myndighed, der hører ECB, angiver, hvilke udkast til retsforskrifter man navnlig ønsker ECB's kommentarer til. Den myndighed, der hører ECB, kan også angive en frist for ECB's afgivelse af udtalelse (se afsnit IV, nr. 3).

Anmodningen om en udtalelse og de medfølgende dokumenter kan forelægges på den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller et af de officielle sprog, hvis medlemsstaten har flere). I de tilfælde hvor anmodningen vedrører et særligt hastetilfælde (se afsnit IV, nr. 3), beder ECB om, at der også fremsendes en engelsk oversættelse af begrundelsen og de vigtigste forskrifter i udkastet, som høringen vedrører. Dette giver ECB mulighed for at indlede udarbejdelsen af sin udtalelse med det samme uden at skulle vente på oversættelser. Anmodningen om en udtalelse fra ECB bør dog ikke forsinkes, hvis denne oversættelse mangler.

3 TIDSRISTER

Boks 6

Artikel 3 i beslutning 98/415/EF:

- 1. De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.*
- 2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.*
- 3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke uden rimelig grund afvises af den myndighed, der hører ECB.*
- 4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den.*

Erfaringen har vist, at det normalt tager seks uger at vedtage en ECB-udtalelse, selv om processen kan tage længere tid. Hvor lang tid det faktisk tager at vedtage en konkret udtalelse, vil naturligvis være forskelligt alt efter det pågældende udkast til retsforskrifters art, kompleksitet og følsomhed.

I henhold til artikel 3, stk. 1, i beslutning 98/415/EF kan de nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til

at afgive udtalelse. Denne frist skal dog være på mindst en måned fra den dato, hvor meddelelsen herom er modtaget.

Erfaringen har vist, at medlemsstaterne undertiden fortolker denne frist på en måned som en regel i stedet for en minimumsperiode. I betragtning af, hvor lang tid det tager at udarbejde og vedtage ECB's udtalelser, har en frist på en måned i praksis vist sig at være meget kort. Minimumsperioden bør derfor kun gælde i de tilfælde, hvor der er et presserende behov for, at ECB vedtager sin udtalelse inden for en måned.

I henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning 98/415/EF kan fristen være kortere i særlig hastende tilfælde. I disse helt særlige tilfælde skal den myndighed, der hører ECB, udtrykkeligt begrunde sagens hastende karakter. Endvidere vil ECB i disse tilfælde, som nævnt ovenfor, ligeledes sætte pris på at få en engelsk oversættelse af begrundelsen og de vigtigste bestemmelser i udkastet, som der anmodes om udtalelse om. Anmodningen om en udtalelse fra ECB bør dog ikke opholdes, hvis en sådan oversættelse ikke foreligger.

I henhold til artikel 3, stk. 3, i beslutning 98/415/EF kan ECB, hvis den myndighed, der hører ECB, har sat en frist, i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Artikel 3, stk. 3, bestemmer, at denne anmodning ikke uden rimelig grund kan afvises af den myndighed, der hører ECB.

Artikel 3, stk. 4, i beslutning 98/415/EF bestemmer, at "Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen." Det betyder, at de pågældende myndigheder, når fristen er udløbet, kan fortsætte den procedure med vedtagelse af udkastet til lovgivning, som blev indstillet under høringen af ECB. Så længe lovgivningen ikke er endeligt vedtaget, er den myndighed, der hører ECB, dog fortsat forpligtet til at tage hensyn til ECB's udtalelse (og gøre den vedtagende myndighed opmærksom på den, hvis dette er en anden myndighed).

4 BEKRÆFTELSE AF MODTAGELSE

Når en anmodning om udtalelse er modtaget, sendes en bekræftelse af modtagelsen til den myndighed, der hører ECB, på det samme sprog som høringsanmodningen. I de tilfælde hvor medlemsstaten hører ECB, uden at den har en klar pligt hertil, vil dette fremgå af bekræftelsen, ligesom det vil være angivet, om ECB alligevel har særlige kommentarer, som vil blive fremsat i en udtalelse.

De ledsagende dokumenter og den engelske oversættelse sendes til medlemmerne af ECB's Styrelsesråd og Generelle Råd. Herved får de mulighed for at sætte sig ind i høringsmaterialet fra begyndelsen, så de straks kan komme med deres kommentarer til udkastet til udtalelse, når det forelægges dem.

5 VEDTAGELSE AF UDTALELSEN

Når udkastet til udtalelse er godkendt af Direktionen, forelægges det Styrelsesrådet til vedtagelse. En udtalelse er et retligt instrument udstedt af ECB og skal som en regel vedtages af Styrelsesrådet.

Medlemmerne af Det Generelle Råd inddrages også i beslutningsprocessen. Mens Styrelsesrådet er det besluttende organ, der har ansvaret for vedtagelsen af ECB's udtalelser, bidrager Det Generelle Råd til ECB's rådgivende funktioner.

6 SPROGORDNINGEN

Udtalelser, som en national myndighed har anmodet om, vedtages på den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller på det samme sprog som høringsanmodningen, hvis der er mere end et officielt sprog) og på engelsk.

7 FREMSENDELSE AF UDTALELSEN OG DENS VIDERE BEHANDLING

Når udtalelsen er vedtaget, sendes den til den myndighed, der hører ECB, med et brev fra ECB's formand eller næstformand på den pågældende medlemsstats officielle sprog (eller på det samme sprog som høringsanmodningen, hvis der er mere end et officielt sprog).

I henhold til artikel 4 i beslutning 98/415/EF skal den myndighed, der har taget initiativ til udkastet til retsforskrifterne, tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet. ECB's udtalelse skal forelægges den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der har udarbejdet retsforskrifterne.

Når beslutningsprocessen er afsluttet, modtager ECB en kopi af retsforskrifterne, sådan som de er endeligt vedtaget.

8 OFFENTLIGGØRELSE

Styrelsesrådet har gradvis udvidet sin åbenhedspolitik, hvad angår nationale høringer. Oprindeligt offentliggjorde ECB ikke udtalelser, som var afgivet på grundlag af beslutning 98/415/EF. ECB gjorde i det sidste punkt i hver udtalelse opmærksom på, at den ikke ville modsætte sig en offentliggørelse af udtalelsen fra den nationale myndigheds side, som havde hørt ECB, og overlod det til den pågældende myndighed at træffe beslutning herom. I perioden september 2002 – januar 2005 blev udtalelser afgivet på grundlag af beslutning 98/415/EF offentliggjort seks måneder efter deres vedtagelse, undtagen udtalelser af politisk betydning, som blev offentliggjort med det samme på ECB's websted. Siden januar 2005 er alle ECB's udtalelser blevet offentliggjort på ECB's websted straks efter deres fremsendelse til den myndighed, der har hørt ECB, medmindre der er særlige grunde til ikke straks at offentliggøre dem. Hvis der foreligger sådanne særlige grunde, offentliggøres udtalelsen senest seks måneder efter vedtagelsen.

V OVERHOLDELSE AF PLIGTEN TIL AT HØRE ECB

For at sikre, at pligten til at høre ECB overholdes, kræves det i artikel 4 i beslutning 98/415/EF, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at "sikre, at [beslutningen] efterleves". ESCB overvåger nøje den nationale udvikling på lovgivningsområdet med hensyn til udkast til national lovgivning, der vedrører ECB's kompetenceområder, og NCB'er og ECB aflægger interne beretninger om overholdelsen af pligten til at høre ECB om nationale myndigheders udkast til retsfor skrifter på ECB's kompetenceområder.

VI DE RETLIGE FØLGER AF UNDLADT HØRING

Undladelse af at høre ECB om et udkast til nationale retsforskrifter inden for ECB's kompetenceområder er en overtrædelse af beslutning 98/415/EF og kan medføre et overtrædelsessøgsmaal ved Domstolen. Et sådant søgsmaal ville blive anlagt af Europa-Kommissionen mod den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 226 i traktaten¹⁰. Pligten i beslutning 98/415/EF til at høre ECB er endvidere klar og ubetinget, hvilket indebærer, at enkeltpersoner kan påberåbe sig denne for nationale domstole. Så vidt ECB er informeret, er nationale domstole indtil nu ikke blevet anmodet om at udtale sig om gyldigheden eller håndhævelsen af en national retsfor skrift, der er vedtaget, uden at ECB er blevet hørt, ligesom Domstolen indtil nu heller ikke er blevet forelagt nogen anmodning om præjudiciel afgørelse om dette aspekt. Domstolen er dog gentagne gange blevet anmodet om at træffe afgørelse om gyldigheden af en national bestemmelse, som er vedtaget uden forudgående underretning af Europa-Kommissionen, som det kræves i visse fællesskabsretsakter.¹¹

I disse sager har Domstolen fastslået, at en national retsfor skrift, der er vedtaget under overtrædelse af væsentlige formforskrifter, ikke kan gøres gældende over for borgerne. Ligeledes ifølge Domstolens faste praksis skal alle de muligheder, som den nationale lovgivning normalt giver, være tilgængelige for alle, der i et søgsmaal gør krav gældende i henhold til fællesskabsretten¹². I de medlemsstater, hvor borgerne har ret til at indlede et søgsmaal med henblik på annullation af en national retsfor skrift på baggrund af en alvorlig procedurefejl, må borgerne ligeledes kunne kræve annullation af en national retsfor skrift, der er vedtaget under tilsidesættelse af væsentlige fællesskabsretlige formforskrifter, såsom forudgående høring af ECB. Medlemsstaterne bør være klar over risikoen for, at Domstolens praksis kan medføre, at borgere indleder søgsmaal ved en national domstol for at opnå en domstolsafgørelse, der påvirker gyldigheden eller håndhævelsen af en national retsfor skrift, der er vedtaget under tilsidesættelse af høringspligten i medfør af beslutning 98/415/EF.

10 Hvis en NCB, der har lovgivningsbeføjelser, undlader at høre ECB i henhold til beslutning 98/415/EF, kan ECB selv indlede et traktatbrudssøgsmaal i medfør af artikel 237, litra d), i traktaten og artikel 35.6 i statutten.

11 Jf. bl.a. dom af 18.2.1986, sag 174/84, *Bulk Oil*, Sml. s. 559, af 13.7.1989, sag 380/87, *Enichem Base*, Sml. s. 2491, af 30.4.1996, sag C-194/94, *CIA Security International*, Sml. I, s. 2201, af 16.6.1998, sag C-226/97, *Lemmens*, Sml. I, s. 3711, af 16.7.1998, sag C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais*, Sml. I, s. 4531, af 25.9.2000, sag C-443/98, *Unilever*, Sml. I, s. 7535, og af 6.6.2002, sag C-159/00, *Sapod Audic*, Sml. I, s. 5031.

12 Jf. f.eks. dom af 7.7.1981, sag 158/80, *Rewe*, Sml. s. 1805.

BILAG

I RÅDETS BESLUTNING AF 29. JUNI 1998 OM DE NATIONALE MYNDIGHEDERS HØRING AF DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK OM UDKAST TIL RETSFORSKRIFTER (98/415/EF)¹³

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 4, og artikel 4 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er vedføjet som bilag til traktaten,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

idet det handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 106, stk. 6, og i nævnte protokols artikel 42, og ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank (ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) ifølge traktaten skal ECB høres af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder; Rådet fastsætter rammerne og betingelserne for denne høring;

(3) de nationale myndigheders høringspligt berører ikke disse myndigheders ansvar på de områder, der er underlagt denne bestemmelse; medlemsstaterne hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4; listen over særlige emner i denne beslutnings artikel 2 er ikke udtømmende; artikel 2, sjette led, i denne beslutning berører ikke den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet;

(4) ESCB's monetære funktioner og transaktioner er fastlagt i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB; de deltagende medlemsstaters centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser; i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) hører de ikke-deltagende medlemsstaters myndigheder ECB om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter;

¹³ EFT L 189 af 3.7.1998, s. 42.

(5) så længe nogle medlemsstater ikke deltager i ESCB's monetære politik, vedrører denne beslutning ikke beslutninger truffet af disse medlemsstaters myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik;

(6) høring af ECB må ikke unødigt forlænge medlemsstaternes vedtagelsesprocedurer for retsforskrifter; dog skal de frister, som gælder for ECB's afgivelse af udtalelse, give ECB mulighed for at behandle de tekster, der forelægges banken, med den fornødne omhu; i særlige hastetilfælde, der f.eks. kan skyldes markedernes følsomhed, og som skal begrundes, kan medlemsstaterne fastsætte en frist på under en måned, som afspejler situationens hastende karakter; navnlig i sådanne tilfælde bør der finde en dialog sted mellem de nationale myndigheder og ECB, så begge parter interesser kan blive tilgodeset;

(7) i overensstemmelse med protokol nr. 11, stk. 5 og 8, som er knyttet til traktaten, finder denne beslutning ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, hvis og så længe denne medlemsstat ikke deltager i tredje fase af ØMU;

(8) fra datoen for oprettelsen af ECB til påbegyndelsen af tredje fase hører de nationale myndigheder ECB, jf. Rådets beslutning 93/717/EF ⁽⁴⁾ og traktatens artikel 109 L, stk. 2 –

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I denne beslutning forstås ved:

"deltagende medlemsstat": en medlemsstat, som har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten

"udkast til retsforskrifter": alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

2. Udkast til retsforskrifter omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 2

1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

- valutaforhold
- betalingsmidler

- de nationale centralbanker
 - indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystems- og betalingsbalancestatistikker
 - clearing- og betalingssystemer
 - regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.
2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter.
3. Straks efter modtagelsen af et udkast til retsforskrifter underretter ECB de nationale myndigheder, der hører banken, om, hvorvidt udkastet efter ECB's opfattelse ligger inden for dens kompetenceområde.

Artikel 3

1. De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.
2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.
3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke uden rimelig grund afvises af den myndighed, der hører ECB.
4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleves. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift, kan tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsforskrifter.

Artikel 5

1. Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. januar 1999.
2. Beslutning 93/717/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 1999.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand

(¹) EFT C 118 af 17.4.1998, s. 11.

(²) EFT C 195 af 22.6.1998.

(³) Udtalelse afgivet den 6. april 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

(⁴) EFT L 332 af 31.12.1993, s. 14.

2 OVERSIGT OVER ANLIGGENDER OMHANDLET I UDKAST TIL RETSFORSKRIFTER, HVOROM ECB OG TIDLIGERE EMI ER BLEVET HØRT¹⁴

	<i>Udtalelsens nr.</i>
Valutaforhold og betalingsmidler	
E-handel	
– elektroniske betalinger og e-pengeinstrumenter	CON/2000/11
– udstedelse af elektroniske penge	CON/2002/1
Eurosedler og -mønter	CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
– omløb/distribution af sedler og mønter	CON/2004/28, CON/1999/14
– erindringsmønter i omløb	CON/2002/12, CON/2000/13 CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
– kommerciel gengivelse af pengesedler	CON/1996/13
– forhåndsudsendelse af eurosedler og -mønter	CON/2001/21, CON/2001/14
– udstedelse af sedler og mønter	CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
– oversøiske territorier	CON/1998/9
Indførelsen af euroen	CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1, CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17

¹⁴ Bilag 2 indeholder en ikke-udtømmende oversigt over emner omhandlet i udkast til nationale retsfor skrifter, hvorom ECB (og tidligere EMI) er blevet hørt.

Udtalelsens nr.

- supplerende tiltag i forbindelse med indførelsen af euroen CON/1998/8, CON 1998/1
 - pengesedler og mønter denomineret i national valuta CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
 - basisrentesatser og referencerenter CON/1998/59
 - overgangen til eurosedler og -mønter CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
 - dematerialisering af aktier under overgangen til eurosedler og -mønter CON/1999/4
 - diskonto CON/1997/24
 - dobbelt prismærkning CON/1998/8
 - eurokursen CON/1997/12
 - valutaoperationer CON/2004/34, CON/2003/29
 - lovligt betalingsmiddel CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
 - redenominering af selskabsaktier CON/1998/11
 - redenominering af finansielle instrumenter CON/1997/17
 - redenominering af national valuta CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
 - redenominering af offentlig og privat gæld CON/1998/19, CON/1998/11
 - afrundingsregler CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
 - tekniske specifikationer for euromønter CON/2000/29, CON/2000/13
- Beskyttelse af euroen**
- copyright CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18

	<i>Udtalelsens nr.</i>
– falskmøntneri	CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
– recirkulering af eurosedler og -mønter	CON/2004/8

Nationale centralbanker

Regnskab, aflæggelse af beretning, revision

– regnskabsregler	CON/2002/7, CON/1998/62
– årsregnskaber	CON/1998/62, CON/1998/35
– national revision	CON/2002/22

Medlemmer af Direktionen

	CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
– tavshedspligt	CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
– sikkerhed i embedsperioden	CON/1997/26, CON/1997/25
– embedsperioder	CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
– stemmerettigheder	CON/1997/25

ESCB's opgaver

	CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1
--	---

Uafhængighed

	CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8
– forholdet til regering	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11

	<i>Udtalelsens nr.</i>
– forholdet til parlamentet	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– statens konto hos en NCB	CON/1994/6
Reservekrav	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Pengepolitik	CON/2002/21
Ikke-ESCB-opgaver	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Deltagelse i internationale monetære institutioner	CON/1997/16, CON/1997/10
Prisstabilitet	CON/2002/27, CON/1998/5, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Forbud mod monetær finansiering	CON/1998/45, CON/1995/14
Banktilsyn	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Valutareserver og guldreserver	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Statutter for NCB'er	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– budgetlovbestemmelser	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– oversøiske departementers funktion og organisation	CON/1999/20
Usikret intradag-kredit til staten	CON/1997/8

Udtalelsens nr.

Indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingsystems- og betalingsbalancestatistikker

Betalingsbalancestatistik

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Generel statistik

– indsamling af statistik

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– offentliggørelse af rentevilkår

CON/2002/28

Penge- og bankstatistik

CON/2004/2, CON/1998/30

Rapporteringspligt

CON2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

En NCB's statistiske funktioner

CON/2003/8, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Clearing- og betalingssystemer

Sikkerhedsstillelse, netting, repoer

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Insolvensprocedurer

– Insolvensbehandling med tilbagevirkende kraft
("zero hour"-regel)

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Pant i værdipapirer

CON/1995/12

Overvågning af betalingssystemer

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

	<i>Udtalelsens nr.</i>
Betalingsystemer – generelt	CON/2003/15, CON/2003/14, CON/2002/1, CON/1998/9, CON/1998/3, CON/1997/4
Værdipapirafviklingssystemer – generelt	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– RTGS-system	CON/1995/12
Omsættelige værdipapirer	CON/2004/22
Regler for finansielle institutioner, for så vidt de væsentligt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeds stabilitet	
Kreditinstitutter	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
Finansielle formidlere	CON/2003/25, CON/2001/35
Finansielle sikkerhedsordninger	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Ombudsmand for finansielle tjenester	CON/2003/24
Indekslån fra kreditinstitutter	CON/2004/20
Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4,
Princippet om kapitalens frie bevægelighed	CON/1995/15
– skat på valutatransaktioner	CON/2004/34

Udtalelsens nr.

Finansielle markeders stabilitet

CON/2002/1, CON/2001/35,
CON/1998/42, CON/1997/4,
CON/1997/2, CON/1997/3,
CON/1994/11

– handel uden om børssystemet

CON/2003/7

Børser

CON/1999/4, CON/1997/21,
CON/1994/11

Tilsyn med kreditinstitutter og finansielle institutioner

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Pengepolitiske instrumenter

Ikke-deltagende medlemsstaters pengepolitiske instrumenter

CON/1995/17, CON/1997/27

– en centralbanks informationssystem og
–metode og frister for tilvejebringelse af data

CON/2004/33

– e-pengeinstitutter

CON/2004/25

– reservekrav

CON/2004/29

– program for statistiske undersøgelser

CON/2004/36

– tilsyn med de finansielle markeder

CON/2004/31

